

Četrty, Splošno sodišče vsekakor, tudi če stopnja nadzora, ki ga je uporabilo, ustreza pravilnemu pravnemu merilu (česar pritožnica ne sprejema), ni ugotovilo, da razlogi, ki jih je Komisija navedla v Sporočilu Komisije COM(2014) 355 final, izpolnjujejo merilo očitne napake pri presoji; Komisija namreč med drugim ni pravilno uporabila sodne prakse iz zadeve C-34/10, Oliver Brüstle proti Greenpeace eV., in ni upoštevala posledic sistema „trojne varovalke“, ki ne ponuja etičnih jamstev (temveč države članice v bistvu spodbujajo k znižanju lastnih etičnih jamstev, da bi lahko pridobile razvojna sredstva). Komisija je nadalje storila očitno napako, ker je navedla, da je zagotovitev dostopa do splava mednarodna obveznost, ki izhaja iz akcijskega programa ICPD iz leta 1994 in razvojnih ciljev tisočletja OZN; očitno napako je storila tudi z nelogičnim predlogom, da bi financiranje organizacij, ki v državah v razvoju splav izvršujejo ali spodbujajo, koristil zdravju mater, v nasprotju s povečanjem sredstev za zdravstvene sisteme teh držav, ki se spopadajo s hudim pomanjkanjem osebja in sredstev.

Petič, Splošno sodišče je storilo napako, ker je EDP napačno opredelilo kot tako, ki se nanaša na vložitev treh specifičnih zakonodajnih predlogov, in ne kot tako, katere cilj je varstvo dostojanstva zarodka. Pristop Splošnega sodišča do vprašanj v obravnavani zadevi zato ni bil pravilen.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 211/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o državljanski pobudi (UL 2011, L 65, str. 1).

⁽²⁾ Sporočila Komisije v zvezi z evropsko državljansko pobudo „Uno di noi“.

Pritožba, ki jo je Evropska služba za zunanje delovanje vložila 26. junija 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 13. aprila 2018 v zadevi T-119/17, Alba Aguilera/ESZD

(Zadeva C-427/18 P)

(2018/C 341/07)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnica: Evropska služba za zunanje delovanje (zastopniki: S. Marquardt in R. Spac, agenta, M. Troncoso Ferrer, abogado, F.-M. Hilaire, avocat, S. Moya Izquierdo, abogada)

Druge stranke v postopku: Ruben Alba Aguilera, Simone Barengi, Massimo Bonannini, Antonio Capone, Stéphanie Carette, Alejo Carrasco Garcia, Francisco Carreras Sequeros, Carl Daspect, Nathalie Devos, Jean-Baptiste Fauvel, Paula Cristina Fernandes, Stephan Fox, Birgitte Hagelund, Chantal Hebberecht, Karin Kaup-Laponin, Terhi Lehtinen, Sandrine Marot, David Mogollon, Clara Molera Gui, Daniele Morbin, Charlotte Onraet, Augusto Piccagli, Gary Quince, Pierre-Luc Vanhaeverbeke, Tamara Vleminckx, Birgit Vleugels, Robert Wade, Luca Zampetti

Predlogi

- Ugotovi naj se, da je pritožba dopustna in utemeljena;
- posledično naj se sodba Splošnega sodišča z dne 13. aprila 2018 v zadevi T-119/17 razveljavi;
- ugoti naj se predlogom ESZD na prvi stopnji;
- drugim strankam v postopku naj se naloži plačilo stroškov postopka na obeh stopnjah.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Prvi pritožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava pri razlagi člena 1 iz Priloge X h Kadrovskim predpisom za uradnike, ki jo je opravilo Splošno sodišče. Po navedbah Splošnega sodišča je s to določbo naložena obveznost sprejetja splošnih določb za izvajanje v skladu s členom 110 Kadrovskih predpisov, ki naj bi veljala za celotno Prilogo X h Kadrovskim predpisom, zlasti njen člen 10 (točki 30 in 31 izpodbijane sodbe). Vendar je zakonodajalec je v Prilogi X izrecno določil obveznost sprejetja splošnih določb za izvajanje le v členu 3. V ostalih določbah, kot so člen 2, drugi odstavek, člen 5(2), člen 8, prvi odstavek, oziroma člena 10 in 21 pa je zakonodajalec določil samo pogoje ali pravila za izvajanje, ki jih sprejme organ za imenovanja.

Drugi pritožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava pri razlagi, ki jo je Splošno sodišče opravilo glede člena 10 iz Priloge X, ker naj bi šlo za določbo, ki je tako nejasna in nenatančna, da dopušča samovoljno uporabo, zaradi česar naj bi bilo potrebno sprejetje splošnih določb za izvajanje (točki 28 in 29 izpodbijane sodbe). Pritožnica meni, da člen 10 iz Priloge X daje dovolj natančen pravni okvir in jasno določa meje diskrecijske pravice organa za imenovanja.

Pritožba, ki jo je Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd vložila 2. julija 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 23. aprila 2018 v zadevi T-675/15, Shanxi Taigang Stainless Steel/Evropska komisija

(Zadeva C-436/18 P)

(2018/C 341/08)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd (zastopnika: E. Vermulst, J. Cornelis, odvetnika)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija, Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- Razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 23. aprila 2018 v zadevi T-675/15, Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd./Evropska komisija;
- razveljavi Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2015/1429 ⁽¹⁾ z dne 26. avgusta 2015 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz hladno valjanih ploščatih izdelkov iz nerjavnega jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Tajvan v delu, v katerem se nanaša na pritožnico; in
- naloži Evropski komisiji, naj plača pritožničine stroške te pritožbe ter stroške postopka pred Splošnim sodiščem v zadevi T-675/15.

podredno,

- zadevo vrne Splošnemu sodišču v odločanje; in
- pridrži odločitev o stroških postopka pred Splošnim sodiščem in pritožbenega postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja dva pritožbena razloga.

Prvič, v izpodbijani sodbi naj bi bila podana nezakonita razlaga drugega stavka drugega odstavka člena 2(7)(a) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 ⁽²⁾ z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske, s tem, da je iz te določbe razbrala pogoj glede izbire analogne države, ki ga v besedilu te določbe ni.

Drugič, s tem, da določa, da prilagoditve normalne vrednosti načeloma niso mogoče pri uporabi člena 2(7)(a) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009, naj bi bila v izpodbijani sodbi kršena ta določba.

⁽¹⁾ UL 2015, L 224, str. 10.

⁽²⁾ UL 2009, L 343, str. 51.